

Vi har foreslået, at Danmark sender flygtningelandsbyer eller i hvert fald nogle meget gode telte, så der kan blive sørget for husly til de 50.000 ud af de 300.000 flygtninge, der i øjeblikket ikke har taget over hovedet. Vi mener, at Danmark bør stille sig i spidsen på det område, og at vi er i en situation, hvor vi som et i hvert fald hidtil fredeligt folk kan gå ind og hjælpe på de områder.

Men vi tager afstand fra, at man forsøger at løse denne konflikt med bomber, vold og magt fra dansk side. En borgerkrig kan det internationale samfund ikke stoppe med krudt og kugler. Der er tale om, at folk bekriger hinanden, og de kan på intet tidspunkt komme overens, heller ikke efter at NATO-bomberne eller de danske bomber har ramt. Der vil være tale om problematiske forhold langt frem i tiden, og der vil være råderum for den bevægelse, der også er meget alvorligt involveret i krigen, nemlig UCK. Det er i øvrigt noget, regeringen erkender i de svar, som er givet til Folketinget.

Vi skal også være opmærksomme på, at selv om vi ser tv-billeder, hvor serberne har bombet eller har lavet massakrer, er det jo ikke kun serberne, der er problemet i denne konflikt. På den anden side, hos kosovoalbenerne, er der lige så stærke kræfter, lige så grove kræfter, der på forskellig vis forsøger at skabe krig og ufred, og her tænker jeg altså på UCK. Det er ikke mere end 15 år siden, at det serbiske mindretal i området kom på Amnesty Internationals liste over trueede mennesker på grund af overgreb fra kosovoalbenerne, og derfor skal vi altså her i Danmark være varsomme med at sige, at den ene part er den store stygge ulv, og at de skal have en lærestreg, have nogle bomber.

Og hvor er det næste sted i verden, vi skal sende bomber til? Er det Kina, hvor tibetanerne jo heller ikke har det alt for godt, og hvor der bliver henrettet mennesker på grov vis hver eneste dag? Er det dér, vi skal sende bomber til næste gang? Er det Burma, hvor oppositionen bliver undertrykt, og hvor personer, som vi har tillid til fra dansk side, bl.a. konsulere, bliver lemlæstet? Er det rimeligt? Eller er det Nordirland, hvor terroraktioner mod civilbefolkningen kræver massevis af døds ofre? Skal Danmark bombe dér?

Det er et skråplan, vi bevæger sig ind på, hvis vi i enhver situation her i verden, hvor tv viser nogle katastrofale, grimme og ulykkelige billeder, beslutter, at Danmark skal være aktiv våbenførende. Det er ikke dansk politik, det er

et brud med dansk politik, og det bør være noget, man tager seriøst i stedet for at behandle denne sag over kun ét døgn uden at give Folketinget reel mulighed for at stille saglige spørgsmål.

Jeg vil godt dokumentere, hvor det er, både Dansk Folkeparti og andre partier har stillet spørgsmål, der på ingen måde er blevet besvaret på fyldestgørende vis. Vi har f.eks. spurgt, hvordan Grækenland forholder sig til den aktuelle situation. Det er optrykt i betænkningsbidraget som spørgsmål 56, og svaret fra regeringen er: »Grækenland har et historisk nært forhold til Serbien.« Hvad kan vi bruge det til? Det er ikke noget svar på spørgsmålet.

Vi har også spurgt, om man kan få lov til at læse resolution 1199 på dansk. Det ville dog være rimeligt, at Folketingets medlemmer, som vel ikke alle er velbefarne i engelsk, fik mulighed for at læse, hvilket grundlag der egentlig er – eller måske ikke engang er – for, at regeringen kan bombe. Men det bliver der bare svaret nej til fra regeringens side. Man vil ikke bekræfte, at der inden andenbehandlingen af B 4 foreligger en dansk oversættelse af resolution 1199. Svaret er nej.

Så er der spørgsmål 76, hvor udvalget har bedt om en liste over de lande, der forventes at deltage i aktionen. Det burde dog være muligt, men her svarer forsvarsministeren, at det vil Island og Luxembourg ikke, for de råder ikke over egnede flystyrker. Men det fremgår ikke af svaret, at udvalget fik at vide, at Grækenland heller ikke ville deltage, og at det er højst usikkert, om Tyskland deltager. De skal først til USA og diskutere situationen, og så skal der efterfølgende foretages en behandling i Forbundsdagen af spørgsmålet. Vi er altså ude i en situation, hvor regeringen – og disse fire spørgsmål er bare eksempler – overhovedet ikke svarer på det, der bliver spurgt om. Vi får ikke ordentlige svar, vi får korte staccatosvar, og det er ikke rimeligt for folkestyret, når det nu diskuteres, at man skal undgå lovsjusk.

Vi er nødt til at sætte sagen ind i dette perspektiv: Ønsker vi i Danmark at reagere på de tv-billeder, vi ser, og give en af parterne i denne konflikt en lærestreg? Ja, det er der åbenbart nogle der ønsker, og Dansk Folkeparti kunne også godt tænke sig, at man gav en af parterne i forskellige konflikter en lærestreg. Men det er jo bare ikke sådan, verdenssamfundet er skruet sammen. Vi kan ikke, fordi der er krig og ufred i visse dele af verden, sende tropper af sted el-